

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 14.

1882

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 13 Μαρτίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος. Περί κυρώσεως τῆς μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμβάσεως τῆς 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1881, ἀφορώσας εἰς τὰ νέα ὄρια μεταξύ τῶν δύο Κρατῶν.—Διατάγματα. 1) Περί συστάσεως ἐπιτροπείας τῆς ὑγείας κλπ. τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.— 2) Περί συστάσεως ὁμοτίμως ἐπιτροπείας πρὸς κατάρτισιν νέας διατιμῆσεως τῶν φαρμάκων.

ΝΟΜΟΣ ΠΑΖ'.

Περί κυρώσεως τῆς μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμβάσεως τῆς 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1881, ἀφορώσας εἰς τὰ νέα ὄρια μεταξύ τῶν δύο Κρατῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

* Ἄρθρον μόνον.

Ἡ μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνομολογηθεῖσα καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπογραφείσα τὴν 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1881 Σύμβασις ἐξ ἄρθρων δέκκ' ὀκτώ, ὡς καὶ τὸ Παράρτημα αὐτῆς ἐξ ἄρθρων πέντε, ὧν ἀμφοτέρων τὸ κείμενον ἔπεται ἐν μεταφράσει, ἔχουσι πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρῶν γόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαρτίου 1882.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ,

Π. ΚΑΛΛΙΓΑΣ,

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ,

Δ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ,

Σ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ,

Γ. ΡΟΥΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη

ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Μαρτίου 1882.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Δ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τῆς 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1881.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 18 τῆς συνομολογηθείσης τὴν 24 Μαΐου 1881 Συμβάσεως μεταξύ τῆς Ἑψηλῆς Πύλης καὶ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ὑπογραψαῶν τὴν Συνθήκην τοῦ Βερολίνου Δυνάμεων, αἱ Α. Α. Μ. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν, συμφωνήσαντες καὶ συνομολογήσασαι πρᾶξιν, ἀναγράφουσαν κατὰ λέξιν τὴν εἰρημένην Σύμβασιν, διώρισαν πρὸς τοῦτο,

Ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, τὸν κύριον Α. Γ. Κουντουριώτην, ἕκτακτον αὐτοῦ ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητι τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Ὀθωμανῶν,

καὶ ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν, τὸν Μαχμούτ Σεφέρ Πασᾶν, Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους Του,

οἵτινες, λαβόντες τὴν προσήκουσαν πληρεξουσιότητα, συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς:

* Ἄρθρον 1.

- Τὰ νέα ὄρια τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος προσδιορίζονται ὡς ἔπεται:

Ἡ νέα ὄροθητικὴ γραμμὴ, ἀρχομένη ἐγγὺς τῆς στενοπαζρίας τοῦ Καραλή Δερβέν μεταξύ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σαλαμβριά καὶ τοῦ Πλαταμῶνος, τέσσαρα περίπου χιλιόμετρα πρὸς μεσημβρίαν τοῦ τελευταίου τούτου σημείου, κατευθύνεται πρὸς δυσμῆς, παρακολουθοῦσα τὰς ἀκρωρείας, διέρχεται πρῶτον μεταξύ Κρανιάς καὶ Ἀδαρνίτσας, ἔπειτα μεταξύ Νεζεροῦ καὶ Ἀναλήψεως, φθάνει εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Γοδαμάν, εἶτα κατέρχεται πρὸς μεσημβρίαν, παρακολουθοῦσα

τὴν ἀκρόρειαν τοῦ Ὀλύμπου, φθάνει εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Κοκκινόπετρας, καὶ διευθυνομένη πρὸς δυσμὰς ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου, διὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἀκρωρείας, διέρχεται μεταξὺ Διγαράς καὶ Δερβένῃ Μελοῦνας, καὶ φθάνει εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Κριτήρι. Διευθυνομένη ἐκτείνεν πρὸς νότον ἢ γραμμὴν, φθάνει εἰς τὴν δεξιάν ὄχθην τοῦ Ξηράγῃ καὶ, παρακολουθοῦσα τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων πρὸς τὸ νοτιοδυτικόν, ἀναβαίνει εἰς τὴν κορυφὴν τῶν πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Ζάρκος ὑψωμάτων, στρέφει ἔπειτα πρὸς τὸ βορειοδυτικόν, διευθυνομένη πρὸς τὴν Δεμινίτζαν, παραμένει δὲ πάντοτε ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων, ἀφίχουσα εἰς τὴν Τουρκίαν τὸ χωρίον Ἐλευθερωχωρι. Πρὶν φθάσῃ εἰς τὴν Δεμινίτζαν, εἰς ἀπόστασιν δέκκα καὶ ἑκτὼ περίπου χολιομέτρων ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου, ἡ μεθόριος γραμμὴ στρέφει πρὸς δυσμὰς, παρακολουθοῦσα πάντοτε τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων καὶ διερχομένη διὰ τῶν χωρίων Φλαμουρίστι, Γάβροθον καὶ Γεωργίτσα φθάνει εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Κράτσοθον. Εἶτα βαίνοσα πρὸς δυσμὰς, διὰ τῶν ἀκρωρείων, διέρχεται διὰ τῶν κορυφῶν τῶν ὄρων Ζυγοῦ, Δοχύμι καὶ Περιστέρι, καὶ φθάνει εἰς τὸν ποταμὸν τῆς Ἄρτης, παρακολουθοῦσα τὸν βόρειον, ὅστις φέρει διὰ τῆς βραχυτέρας ὁδοῦ τὰ βρόχινα ὕδατα ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Περιστερίου εἰς τὸν ποταμὸν ἐκεῖνον, διερχομένη πλησίον τῶν χωρίων Καλαρυτιῶν καὶ Μιχαλιῆται. Ἐπέκεινα τῶν τελευταίων τούτων σημείων ἡ μεθόριος γραμμὴ παρακολουθεῖ τὴν συνάγκειαν τοῦ ποταμοῦ τῆς Ἄρτης μέχρι τῶν ἐκβολῶν του.

Ὁ καθορισμὸς οὗτος τῆς γραμμῆς θέλει διενεργηθῆ ἐπὶ τόπου ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, συναποτελουμένης ἐκ τῶν πληρεξουσίων τῶν ἐξ Δυνάμεων καὶ τῶν δύο ἐνδιαφερομένων μερῶν.

Ἡ ὁροθετικὴ αὕτη Ἐπιτροπὴ θέλει ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν ἐκάστη δὲ Δύναμις θέλει ἔχει ῥίαν μόνην ψήφον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ συνέλθῃ ἐντὸς ἑκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ἐπιχωρίων τῆς Συμβάσεως τῆς 24 Μαΐου ε. ε. ἢ καὶ νωρίτεραν, εἰ δυνατόν, ὅπως ἀρξηται τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Πόλις καὶ ἡ περιοχὴ αὐτῆς, ὡς ὄρισθη ὑπὸ τοῦ 1ου ἁρθροῦ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπογραφείσης τῆς 21 Ἰουλίου 1832 πράξεως, θέλουσι παραχωρηθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Πάντα τὰ ὀχυρώματα, τὰ δεσπόζοντα τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου τῆς Ἄρτης, πρὸς τὸ μέρος τῆς Πρεβέζης καὶ τὸ τῆς Πούντας, θ' ἀποπλισθῶσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆ Συμβάσεως τῆς 21 Μαΐου ε. ε. καὶ θὰ διατελῶσιν ἀφοπλισμένα ἐν καιρῷ εἰρήνης μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν.

Ὁ πλοῦς ἐν τῷ κόλπῳ Ἄρτης θέλει εἶσθαι ἐλεύθερος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ζωὴ, ἡ περιουσία, ἡ τιμὴ, ἡ θρησκεία καὶ τὰ ἔθιμα τῶν κατοίκων τῶν παραχωρουμένων τῆ Ἑλλάδι χωρῶν, ὅσοι μείνωσιν ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν, θέλουσιν εἶσθαι σεβαστὰ καὶ ἀπαραβίαστα. Θ' ἀπολαύωσι δὲ οὗτοι ἐντελῶς τῶν αὐτῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, ὧν καὶ οἱ ἐκ γένετῆς ὑπῆκοοι Ἕλληνες.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀναγνωρίσει ἐν ταῖς παραχωρούμεναις χώραις τὸ τῆς ἰδιοκτησίας δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀγροκηπίων, βοσκῶν, λιμνῶν, νομῶν (γγρασιδοτόπων Kuchlak), δασῶν καὶ παντὸς εἶδους γαιῶν, ἢ ἀκινήτων, κατεχομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ κοινοτήτων, δυνάμει φερμανίων, χολτζετιῶν, ταπιῶν καὶ ἄλλων τίτλων, ἢ δυνάμει τῶν Ὀ

θωμανικῶν νόμων· ἐπίσης θέλουσιν ἀναγνωρισθῆ οἱ τίτλοι ἰδιοκτησίας τῶν κτημάτων, ἅτινα καλοῦνται βακούφια, καὶ χρῆσιμῶσιν εἰς συντήρησιν τζαμιῶν, ἐκπαιδευτηρίων σχολείων καὶ ἄλλων εὐαγῶν ἢ ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος δύναται, ὡς κατὰ τὸ παρελθόν, νὰ διαθέτῃ τὰς Αὐτοκρατορικὰς κτήσεις, ὧν αἱ πρόσδοσις εἰσπράττονται εἰς ὄφελος τῆς Α. Μ. ἢ τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως περὶ τὴν φύσιν καὶ τὸν προορισμὸν τῶν κτημάτων τούτων, τὸ ζήτημα θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἧς τὴν σύστασιν προβλέπει τὸ 9 ἄρθρον τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ἐνδεχομένῳ, κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ, εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν μεσολαβουσῶν Δυνάμεων.

Ἄρθρον 6.

Οὐδεὶς δύναται νὰ στερηθῆ τῆς ἰδιοκτησίας του, εἰμὴ ἕνεκα λόγου δημοσίας ἀνάγκης, προσηκόντως βεβαιουμένης, ὅσακις καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει, καὶ μετὰ προηγουμένην δικαίαν ἀποζημίωσιν.

Οὐδεὶς ἰδιοκτῆτης δύναται νὰ ἐξανγκασθῆ ὅπως πωλῆσῃ τὰ κτήματά του εἰς τοὺς καλλιεργητὰς ἢ εἰς τρίτους, οὐδὲ νὰ τοῖς παραχωρήσῃ μέρος ἐξ αὐτῶν· οὐδεμία δ' ἐπίσης τροποποιήσις θέλει εἰσαχθῆ πρὸς τὰς μεταξὺ ἰδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν σχέσεις, εἰμὴ διὰ Νόμου γενικοῦ, ἐφαρμοστέου καθ' ὅλον τὸ Βασίλειον.

Οἱ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου ἐγκτεσταμένοι ἰδιοκτῆται, ὅσοι ἤθελον ἔχει ἀκίνητα ἐν ταῖς παρχωρηθείσαις χώραις, δύναται νὰ ἐκμισθῶσι τὰ κτήματά των ἢ νὰ διαχειρίζωνται αὐτὰ διὰ τρίτων.

Ἄρθρον 7.

Οἱ κάτοικοι τῶν εἰς τὰς παραχωρηθείσας τῆ Ἑλλάδι χώρας γειτνιαζουσῶν Ἐπαρχιῶν, ὅτινες ἀπὸ μακροῦ συνειθίζουσι νὰ πέμπωσι τὰ ποιμνία των εἰς τὰ ἐπὶ τῶν χωρῶν αὐτῶν λιβάδια, βοσκὰς καὶ ἀγροκήπια, θ' ἀπολαύωσι καὶ τοῦ λοιποῦ, ὡς ἐν τῷ παρελθόντι, τοῦ ὠφελήματος τούτου.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς τῶν παραχωρουμένων τῆ Ἑλλάδι μερῶν ἐξασφαλίζεται ἡ ἐλευθερία τοῦ θρησκευματος καὶ τῆς λατρείας αὐτῶν. Δὲν θέλει δὲ πρόσβληθῆ κατ' οὐδὲν ἢ αὐτονομία καὶ ὁ ἱεραρχικὸς ὀργανισμὸς τῶν ὑπαρχουσῶν ἢ ἀγροματισθησομένων Μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, οὐδὲ ἢ διοικήσις τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἀκινήτων αὐτῶν κτημάτων.

Οὐδὲν κώλυμα δύναται νὰ παρεμβληθῆ εἰς τὰς θρησκευτικὰς σχέσεις τῶν κοινοτήτων τούτων πρὸς τοὺς πνευματικὸς αὐτῶν ἀρχηγούς.

Τὰ ἐγχώρια θρησκευτικὰ δικαστήρια (sheri) θὰ ἐξασκῶσι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ἐπὶ ὑποθέσεων καθαρῶς θρησκευτικῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἐπιτροπὴ Τουρκο-Ἑλληνικὴ θέλει ἐπιφορτισθῆ νὰ κανονίσῃ, ἐντὸς δύο ἐτῶν, πᾶσαν ὑπόθεσιν, ἀνυγομένην εἰς κτήσεις τοῦ Κράτους, καὶ πᾶν ζήτημα, ἀφορῶν συμφέροντα ἰδιωτῶν σχετιζόμενα πρὸς αὐτάς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ὀρίσει τὴν πληρωτέαν παρὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τουρκίαν ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ἀκίνητα κτήματα, ὅσα ἤθελον ἀναγνωρισθῆ ἀνήκοντα ἐκ τῆς πίστεως εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ ἀποφέροντα αὐτῷ ἐτήσιον εἰσόδημα.

Τὰ ζητήματα, ὧν δὲν ἤθελε κατορθωθῆ ἢ ἀπὸ κοινῆς

συνεννόησεως λύσει, θέλουσιν υποβληθῆ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν μεσολαβουσῶν Δυνάμεων.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Ἑλλάς ὀφείλει νὰ ἀναλάβῃ μέρος τοῦ δημοσίου Ὀθωμανικοῦ χρέους, ἀνάλογον πρὸς τὰς προσόδους τῶν παραχωρουμένων χωρῶν. Τὰ μέρος τοῦτο θέλει ὀρισθῆ βραδύτερον μεταξὺ τῆς Υ. Π. καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπων τῶν μεσολαβουσῶν Δυνάμεων.

Ἄρθρον 11.

Οὐδὲν μέτρον ἀφοπλισμοῦ δύναται νὰ ληφθῆ ἀποκλειστικῶς καὶ ἐξ ἀρκετικῶς ὡς πρὸς τοὺς Μουσουλμάνους.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει υποβάλει εἰς τὴν Βουλὴν νόμον περὶ ἀνανεώσεως τῆς περικαταδιώξεως τῆς ληστείας Συμβάσεως τοῦ 1856 (1272).

Ἄρθρον 13.

Οἱ ἐκ τῶν παραχωρουμένων τῇ Ἑλλάδι χωρῶν καταγόμενοι, ἢ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ταύταις σήμερον κατοικοῦντες, ὅσοι θελήσωσι νὰ διατηρήσωσι τὴν Ὀθωμανικὴν ἐθνικότητα ἀπολαύσιν ἐπὶ τρία ἔτη, ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπιχωρώσεων, καὶ μετὰ προηγουμένην δῆλωσιν πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, τοῦ δικαίωματος νὰ μεταφέρωσι τὴν κατοικίαν αὐτῶν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐν αὐτῷ ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, θέλουσι διατηρήσει τὴν Ὀθωμανικὴν αὐτῶν ὑπηκοότητα. Ὅσοι μεταναστεύσωσιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω τριετίας θέλουσιν ἐξακολουθεῖ ἀπολύτως καὶ ἐν τῇ γ' παραγράφῳ τοῦ 6 ἄρθρου τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναγραφόμενου πλεονεκτήματος ὑπὲρ τῶν ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου ἐγκατεσταμένων ἰδιοκτητῶν.

Κατὰ τὸ αὐτὸ τριετὲς χρονικὸν διάστημα οἱ Μουσουλμάνοι δὲν θέλουσιν ὑποχρεοῦσθαι εἰς στρατείας.

Ἄρθρον 14.

Ἡ κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τῆς παρούσης Συμβάσεως συνιστωμένη Ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται νὰ κανονίσῃ, ὅσον τὸ δυνατόν αὐτομύητον, τὰ ζητήματα, ἀναγόμενα εἰς τοὺς καθυστερωμένους ἐν ταῖς παραχωρηθείσαις ἐπαρχίαις καὶ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν ὀφειλομένου φόρους, ἐπίσης δὲ καὶ ὅσα ζητήματα ἔθελον προκύβει ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἔτος τούτου εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Ἄρθρον 15.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκκενώσεως καὶ παραδόσεως τῶν παραχωρουμένων χωρῶν κανονίζονται διὰ πράξεως ἰδιαιτέρας, ἥτις ἀποτελεῖ παράρτημα τῆς παρούσης Συμβάσεως, καὶ θέλει ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχύν καὶ κύρος ὡς καὶ ἂν ἀπέτελε μέρος αὐτῆς.

Τὰ Ἀυτοκρατορικὰ Ὀθωμανικὰ στρατεύματα ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκκενώσωσι τὰς παραχωρηθείσας χώρας ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῆς πράξεως ταύτης τακτικῶν προθεσμιῶν.

Ἡ Ἀυτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις θέλει ἐν τούτοις προσπαθῆσαι νὰ βραχυνῆ αὐτάς, κατὰ τὸ δυνατόν.

Ἄρθρον 16.

Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ μεσολαβούσαι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσουν ἑαυταῖς τὸ δικαίωμα νὰ διορίσωσι τεχνικοὺς Ἐπιτρόπους πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν περὶ τὴν παράδοσιν τῶν χωρῶν σχετικῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἀμνηστία πλήρης καὶ τελεία θέλει χορηγηθῆ ὑπὸ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος πρὸς πάντας, ὅσοι ἤθελον εἰσθαι ἀναμειγμένους ἢ ἐνοχοποιημένοι εἰς τὰ προγενέστερα τῆς παρούσης Συμβάσεως πολιτικὰ γεγονότα, τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὸ δι' αὐτῆς λυόμενον ζήτημα.

Ἄρθρον 18.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῆ, αἱ δ' ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαγῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων, ἢ καὶ παχύτερον, εἰ δυνατόν.

Εἰς πίστῳσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ οἰκεῖοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθηκαν τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου (ν. ε.) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ πρώτου ἔτους.

(Γ. Σ.) (Ὶπογ.) Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

(Γ. Σ.) (Ὶπογ.) ΣΕΡΒΕΡ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ἄρθρον 1.

Αἱ παραχωρηθησόμεναι τῇ Ἑλλάδι χῶραι διαιρεθῆσονται εἰς ἑξὶ τμήματα, συσφώνως πρὸς τὰς ἐνδείξεις, τὰς ἐν τῷ συνημμένῳ χάρτῃ σημειουμένας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐκκένωσις ἐνὸς τῶν τμημάτων τούτων θέλει γίνεαι ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ὀρισμένης ἡμέρας πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς κατὰ τὴν 24 Μαΐου ε. ρ. ὑπογραφείσης Συμβάσεως.

Τέσσαρα ἄλλα διαμερίσματα θέλουσιν ἐκκενωθῆ ἐντελῶς ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Τὸ ἕκτον διαμέρισμα, περιλαμβάνον τὸν Βῶλον καὶ ἀποτελοῦν τὴν μόνην ὄδον, δι' ἧς ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐξαγάγῃ τὸ ὕλικόν αὐτῆς, θέλει ἐκκενωθῆ ἐντὸς τῶν δύο ἐπομένων μηνῶν, τωτέστιν ἐντὸς προθεσμίας πέντε μηνῶν ἐν συνόλῳ ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς αὐτῆς Συμβάσεως.

Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ διαφοροὶ αὗται προθεσμῖαι θέλουσι βραχυνοθῆ, εἰ δυνατόν.

Αἱ Ὀθωμανικαὶ Ἀρχαὶ θέλουσι καταγράψαι τὸ μέρος ἐκείνο τοῦ ὕλικου, ὅστις δὲν ἦ εἰς κατορθωθῆ ἢ ἀποκομθῆσιν κατὰ τὸ εἰρημένον πεντάμηνον διάστημα.

Ἄρθρον 3.

Αἱ μεσολαβούσαι Δυνάμεις θέλουσι διορίσει στρατιωτικὸς πληρεξούσιον, οἵτινες θά ἄρξωσι ἐπιτελεῖσιν Ἐπιτροπῆν, προωρισμένην νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μεσάζουσα, κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν ἐκκενώσιν καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν κατάληψιν τῶν παραχωρηθέντων μερῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐξασκεῖ γενικὴν ἐπιτήρησιν τῆς τε ἐκκενώσεως καὶ τῆς καταλήψεως τῶν παραχωρηθέντων μερῶν θέλει μεσολαβεῖ, ὅπως φέρῃ εἰς συνεννόησιν τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητῆς ἐκαστέρου ἕκτους, εἴτε ὡς πρὸς τὰς ἐκατέρωθεν στρατιωτικὰς κινήσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὸν ὀρισμὸν τῶν διαστημάτων, ὅπερ δεῖ νὰ χωρῆσιν διαρκῶς τὰ στρατεύματα τῶν δύο Δυνάμεων, εἴτε ὡς πρὸς τὸν χρόνον, ὅστις δεῖ νὰ μεσολαβῆ μεταξὺ τῆς ἐκκενώσεως καὶ τῆς καταλήψεως τῶν διαφόρων παραχωρουμένων μερῶν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ Ὀθωμανικαὶ καὶ Ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ θά περᾶσθωσι πᾶσαν συνδρομὴν καὶ προστασίαν τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παρούσα πράξις ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σήμερον ὑπογραφείσης Συμβάσεως καὶ θέλει ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχύν καὶ τὸ αὐτὸ κύρος.

Εἰς πίστῳσιν τούτων οἱ οἰκεῖοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθηκαν τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου (ν. ε.) τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὄκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ πρώτου.

[Τ. Σ.] (Ἵπογ.) Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
[Τ. Σ.] (Ἵπογ.) ΣΕΡΒΕΡ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ἐπιτροπείας ἐπὶ τῆς ὑγιείας κλπ. τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1854 ἡμέτερον Διάταγμα περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς τῆς ἐπιτοπίου ὑγιείας τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Πρὸς τελειοτέραν διαρρύθμισιν τῶν ληπτέων μέτρων περὶ τῆς καθαριότητος, ὑγιείας καὶ καλλωπισμοῦ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἵπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἱατροσυνεδρίου, διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Συνιστᾶται ἐπιτροπεία ἐπὶ τῆς ὑγιείας, τῆς καθαριότητος καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ ἱατροσυνεδρίου, ὡς Πρόεδρον αὐτῆς, τὸν Νομομηχανικὸν τῆς πόλεως, ἢ ἓνα τῶν ἐν τῷ Ἵπουργεῖῳ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐργαζομένων Νομομηχανικῶν, καὶ δέκα πολίτας, διοριζομένους διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἵπουργοῦ, καὶ ὑπηρετοῦντας πάντας ἀμισθί.

Ἡ ἐπιτροπεία διορίζει τὸν γραμματέα τῆς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἢ καὶ ἐκτὸς αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐπιτροπεία αὕτη συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ, ὡσάκις ἀν παραστῆ ἀνάγκη, εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ἵπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅπως συσκέπτηται, προταίνη καὶ διατάσῃ τὴν ἐκτέλεσιν μέτρων, ἅτινα κρνεῖ ἀναγκαῖα περὶ τῆς ὑγιείας, τῆς καθαριότητος καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς πόλεως, ἐπιτηρεῖ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν γένει προνοεῖ περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ ὑγιεινῆς, καθαριότητος καὶ καλλωπισμοῦ διατεταγμένων.

Ἄρθρον 3. Τὰ ὑπὸ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ δήμου Ἀθηναίων καταβαλλόμενα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καθαριότητος, τῆς ὑγιείας καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν χρηματικὰ ποσὰ διατίθενται διὰ τῆς ἐπιτροπείας, εἰς ἣν ἐπιτρέπεται καὶ τὸ ἐξαιτεῖσθαι πρὸς τοῦτο συνδρομὰς παρ' ἰδιωτῶν.

Ἄρθρον 4. Ὁ τρόπος τῆς χρηματικῆς διαθέσεως καὶ τῆς λογοδοσίας κανονισθήσεται ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἵπουργοῦ.

Ἄρθρον 5. Αἱ δημοσίαι ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ χορηγῶσι τὸν τυχὸν ζητούμενον ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας συνδρομὴν αὐτῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν σχετικῶν νόμων καὶ Β. Διατάγμάτων.

Ἄρθρον 6. Πᾶσα ἄλλη διάταξις Β. Διατάγματος, ἀνεβαίνουσα εἰς τὸ παρὸν, καταργεῖται.

Ἀνατίθεμεν δὲ τῷ αὐτῷ Ἵπουργῷ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Φεβρουαρίου 1882.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ἐπιτροπείας πρὸς κατάρτισιν νέας διατιμήσεως τῶν φαρμάκων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπάρχουσα ἐν χρήσει φαρμακοποιία, ἀπὸ παλαιοῦ ἤδη χρόνου συνταχθεῖσα, εἶναι ἐλλειπῆς, διότι ἔκτοσι καὶ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι προήχθησαν τοσοῦτον, ὥστε πολλὰ τῶν τότε θεωρουμένων ὡς ἀκριβῶν ἐξηλέγχθησαν διὰ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν ἐσφαλμένα καὶ ἀνακριβῆ, πρὸς διαφθορὰν τῆς ἐλλείψεως ταύτης, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΠΙΓ' νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1881, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἵπουργοῦ, διατάσσομεν.

Συνιστᾶται ἐπιτροπεία πρὸς σύνταξιν νέας φαρμακοποιίας. Διορίζομεν δὲ, τὸν μὲν κ. Γ. Μακκᾶν, πρόεδρον αὐτῆς, μέλη δὲ τοὺς κ. κ. Θ. Ἀφεντούλην, Α. Χρηστομάνον, Γ. Κρίνον, καθηγητὰς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, Α. Βουσᾶκην καὶ Θ. Ἐλδράττη.

Τῷ αὐτῷ δ' Ἵπουργῷ ἀνατίθεμεν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1882.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.